

Illustreret Tidende

Nr. 18

Udkommer hver Søndag

Kjøbenhavn, den 2. Februar 1902

3 Kr. Kvartalet. Enk. Nr. 50 Øre

43. Bind

GEORG BRANDES

NAAR DISSE TIDER, som er vore, længst er rundne hen og er blevet Fortiden; naar Udviklingens Veje er blevet andre og Maalene nye og ukendte for vore Øjne, som er altfor svage til at skimte dem; naar vi, der gav hver sin Skærv, er glæde ud i det Tusmørke, som Aartierne tætter og et Aarhundrede gør til Mørket, da vil vort Folk kun gemme tre Ansigter som Mindet om vor Menneskealder — tre Ansigter, der betød vor Evnes Højde, vor Viljes Maal og Genoprejsningens Arbejde:

Tietgen, Dalgas og Georg Brandes.

De skulde synes saa forskellige, og deres Baner løb vidt fra hinanden. Alligevel vil, trods alt, vor Kulturs Historie maaske vel finde Lighederne mellem dem.

De er alle mærkede af de samme Dage, og en og samme Følelse gav deres Virke Daaben. Den samme Ydmygelse og samme Tab gjorde dem, i et lemlæstet Fædreland, til de *Erobrere*, de alle blev. De gik alle ud fra Dannevirke, Dybbøl og Als for at blive Landets *Forøgere*, der vilde gengive det Tabte.

Dalgas skimtede Jyllands nye Jord, og den Dag vil vel komme, hvor Nyjorden helt er vunden ind. Tietgen erobrede eller generobrede Vandene, og hans Værk er blevet fortsat over Havene. Georg Brandes, han sprængte vort Aandslivs kummerlige Grænser, og hans Livsarbejde blev vor Indlemmelse i Europa.

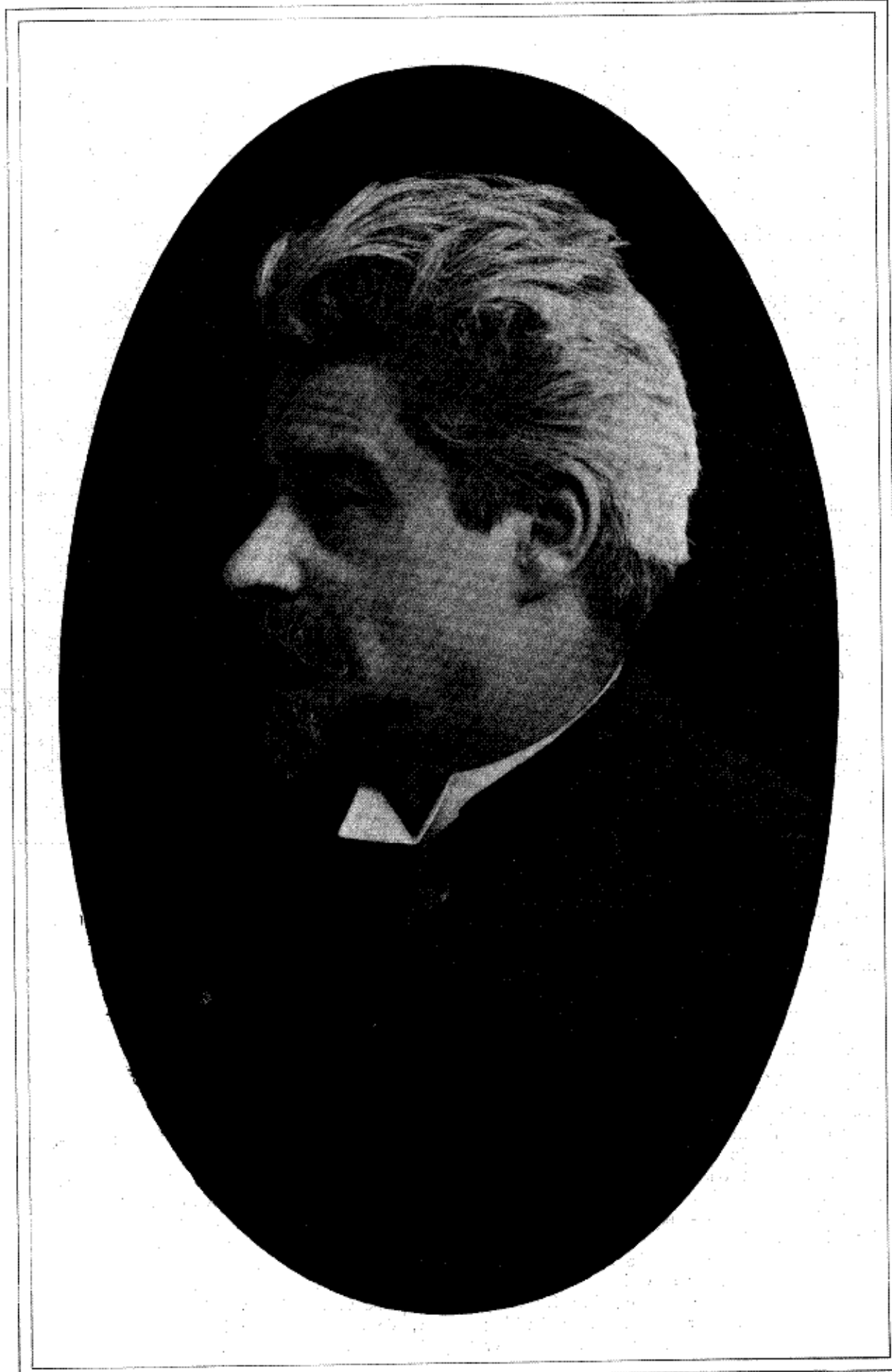
Det er de ydre Konturer af dette Tremands Værk i en Menneskealder.

Men det ydre Værk har en indre Side, hvor Maalet for de tre sikkert ogsaa var det Samme. Dalgas, Tietgen og Georg Brandes vilde, gennem deres Værk, alle opdrage vort Folk ved at bekæmpe dets Fejl. Forøgerne var tillige Opdragere.

Vort Folk er lille og det er nøjsomt.

Det siges hver Dag af alle Aarets Dage, og det siges, til vor Fornedrelse, som en Ros. Sandheden er, at vi er smaa, som Smaafolk er smaa, indtil Smaalighedens allersidste Grænse; og vi er nøjsomme indtil et Punkt, hvor Nøjsomhed er Dovenskab og Last.

Ja, vi er »nøjsomme«. Vi er nøjsomme i vor Politik, hvor man i tredive Aar af de goldeste Ord har flettet den ynkelige Rebstige, ad hvilken de nye Herrer kunde klatre op paa de ni Taburetter, hvorfra de gennem de gamle Familjeforsørgeres glemte Brilller sér Land og Folk just paa samme Vis som de længe bekæmpede Forgængere. Vi er nøjsomme

DR. GEORG BRANDES

Fot. af Riise